

Adresimiz: TÜBİTAK Bilim ve Teknik Çocuk Dergisi Atatürk Bulvarı No: 221 06100 Kavaklıdere/Ankara

Merhaba, Sevgili "Kış Uykusuna" Yatmayan Arkadaşlar,

Ben Kiti ve arkadaşım Siti. Bizler iki yarasayız. Ben griyim, arkadaşım siyah gri. Ben büyük uçar tilki, arkadaşım ise *pipistrellus* cinsidir. Arkadaşımın çok güzel bir mağara bulduk. Kış uykusuna üç gün sonra yatmayı kararlaştırdık. Kanatlarımızla örtünmemiz işimizi kolaylaştıracak. İkimizin kanatları da 1 metre 99 santimetre. Yani soğuktan korunacağız.

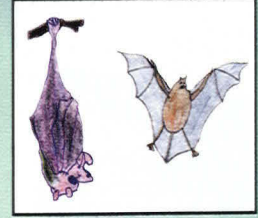
3 dakika verimisiniz? Şu böcekleri avlayacağız da. Şapırt, Şupurt, Hart, Hurt. Bu arada söyleyeyim, bize "uçan fare" de derler. Gerçekten de biz fareye benzeriz, kanatlarımızla "kanatlı fare"ye benzeriz. Bu arada ben de, biraz yemek yiyeyim. Şaburt!

İlkbaharda görüşürüz. Hoşçakalın!

Emre Aslan

Adnan Mazıcı İlköğretim Okulu

Eşrefpaşa/İZMİR

Küçük Köstebeğin Rüyası

Bana bir yeraltı şehri planı verdiler. Buna göre, köstebekler rahatsız edilmeden yaşayabileceklerdi. Yanlış bir bölüm yaptığımda gölgem düzeltiyordu. Yeraltı şehri bitmişti. Arkadaşlarımı çağırdım. Hep beraber sevinç içinde eğleniyorduk ki; o anda yeraltı şehrinde bir toprak düştü ve konuşmaya başladı.

-Burada benim toprak arkadaşlarım var. Rahatsız edilmek istemiyoruz. Arkadaşlarım korkudan kaçışırken, yeni bir tünel kazdım. Ama, korkuyordum. Yalnızdım. Toprak yine konuştu:

-Seni uyarmıştım diye bağırdı. O an garip bir şey oldu. Toprak bana yol verdi. Ben de mecburen çıktım. Bir güç beni gözyüzüne fırlattı. Yere düştüğümde gözlerimi açınca kendimi yatağımda buldum. Burası kış uykusu için yattığım yerd. Yeryüzüne çıktığımda her taraf günlük güneşlikti. Demek ki hepsi kış uykusunda gördüğüm rüyaymış. Yüksek sesle OH! dedim.

Pınar Şener

4/A Maçka İlköğretim Okulu

İstanbul

Ben bir sincabım.

Adım da Uykucu Patso. Biliyorsunuz, benim türümdeki sincaplar dünyada en uzun süren kış uykusuna yatarız. Benim türümün adı Burrow'dur. Yılın dokuz ayını uykuda geçiririz. İşte benim gördüğüm rüya.

Ağaçta oturmuş fındıklarımı sayıyordum. Birden ilderden bir gürültü geldi. Gidip baktım. Yaramaz tavşan yavruları havuçları için kavga ediyorlardı. Havucu ortadan ikiye ayırdım, onlara verdim. Kavgayı kestiler. Sonra yuvama döndüm. O da ne? Biri fındıklarımı çalmış. Çok şaşırdım. O sırada çok rüzgar esmeye başladı. Yağmur yağıyordu. Korktum. Tam yuvama sığınıyordum ki. Yavru bir kuşun ağladığını duydum. Annesini kaybetmişti. Bu kadar kargaşa beni yormuştu. Öfkeyle bağırdım. Yavrukuşun annesi geri döndü. Yavrusuna yem getirmişti. Havada düzeldi. Çok sevindim. Yalnızca fındıklarım kayıptı şimdi. Onları aramaya koyuldum. Yolda ayı Roco ile karşılaştım. Zavalılığın peşinde avcılar vardı. Bom-bom diye sesler çıkaran uzun siyah şeylerle onu koşturuyorlardı. Ona yardım etmeliydim. Hemen ağaçları kemirmeye başladım. Devrilen ağaçlar avcılarının yolunu kesti. Bende fındıklarımı aramaya başladım yine. Şu insanlar mı almıştı onları acaba? Onlar her şeyi yapardı. Birbirlerine yardım etmezler hep kötülük düşünürler. Canlıları öldürürler. Havayı ve çevreyi kirletirler. Doğrusu biz insanlardan daha barışçılıyız. Onlar birbirlerine kızarken "Hayvan" der. Biliyor musunuz bende bir dostuma kızınca "insan" diyeceğim artık ona. Ben tüm bunları düşünürken fındıklarımı buldum. Çok sevindim tabii.

İşte rüyam böyle. Bütün bunları yazarken yoruldum. Postacı maymuna verip gene yatacağım. İyi rüyalar!

Irmak Yaylal

6/C Hasan Ali Yücel

İlköğretim Okulu

